

De grote knal...

"Opa ... , ben jij ook uit de buik gekomen?"

Daar heb je het gedonder denk ik bij mezelf, nu moet ik aan mijn kleinzoon gaan uitleggen waar de kindjes vandaan komen. Hij fietst weliswaar al zonder zijwieltjes maar uitleg over de voortplanting lijkt mij in dit stadium erg vroeg, maar je weet maar nooit. Kinderen komen steeds makkelijker in aanraking met de materie van hun ontstaan en zullen hierover op steeds jongere leeftijd vragen stellen.

Mijn conclusie over de aard van het onderwerp is echter iets te voorbarig, zijn volgende vraag doet vermoeden dat hij wil weten waar de eerste mens vandaan kwam.

Schijnbaar heeft de juffrouw op school verteld over Adam en Eva.

"Opa ... , heette de opa van jouw opa, Adam?"

"Nee jongen, Adam leefde héél véél langer geleden".

Na enige stilte vervolgt hij : "Opa ... , waren Adam en Eva samen getrouwd?". "Ik denk het wel, anders waren wij er misschien niet geweest"

"Opa ... , bij wie is Adam uit de buik gekomen? "Hier was ik al bang voor, het raakt mijn twijfels over het ontstaan van de eerste mens.

Het verhaal uit de bijbel; dat Eva gemaakt zou zijn uit de rib van Adam. Ik geloof het niet, dus weiger ik het door te geven aan mijn kleinzoon van vijf. Ik kan hem natuurlijk ook vertellen dat de mens afstamt van de apen, maar dan voel ik de bui al hangen en krijg ik prompt de vraag weer de eerste aap vandaan kwam. Ik denk dat het meest eerlijke antwoord dat ik hem kan geven datgene is waarin ikzelf het meest geloof, namelijk:

" Er was eens een grote knal en toen was er de eerste mens."

"Maar Opa .. ? Hoe zat dat dan met Adam en Eva waar Mamma en de juffrouw het steeds over hebben".

"Beste jongen er zijn van die dingen daar weten mamma's en juffrouwen niks van en hebben opa's altijd gelijk en als je later groot bent dan vertel ik je iets over die grote knal".

"Is goed Opa".